

«La família és el santuari de la vida»

» aquesta imatge parla

Cinc mil persones, entre les quals hi havia moltes famílies amb els seus fills, es varen reunir el passat 14 d'abril en una «Missa per la Vida» a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, convocades pel cardenal de Barcelona, amb la col·laboració de la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, que porta Mn. Manuel Claret, i dels moviments que treballen a favor de la vida humana i contra l'avortament. L'avortament no pot ser considerat com un dret civil, es va dir en el «Manifest en favor de la vida», llegit a l'inici de la celebració. «La família és el santuari de la vida —va dir el cardenal a l'homilia. Els cristians hem d'obeir Déu abans que els homes. El nostre Déu és el Déu de la vida i no de la mort, i ens demana que defensem sempre la vida humana, des del primer moment de la concepció fins a la mort natural.»

GLOSSA

Testimonis de fe

Els mestres i professors de religió de les escoles públiques i les escoles cristianes concertades de Catalunya es reuneixen cada any en una jornada conjunta —enguany a Tortosa, amb 450 participants— amb la finalitat de trobar-se, dialogar i formar-se. També hi ha temps, però, per viure i celebrar la fe entorn la taula de Jesús en la celebració de l'eucaristia. En acabar la jornada, es llegeix un manifest.

El de la darrera trobada diu: «Déu és en la nostra vida i en la vida dels nostres alumnes. La classe de religió està cridada a ser un testimoni que emergeixi en la societat secular, sovint tan allunyada de Déu, fidel al mestratge de Jesús, testimoni d'amor, de servei i de fe.»

«Celebrem aquesta jornada en l'Any de la Fe tot responent a la crida d'una nova evangelització. Hem de tenir ben present que, per a molts, la classe de religió és l'únic contacte amb el fet religiós, amb la fe, amb Jesús i amb l'Església de Déu. Volem facilitar la crida, l'anunci de Jesús —camí, veritat i vida— i fer possible la trobada amb Ell, que és el mateix ahir, avui i demà, amb nous

mètodes, nous llenguatges i amb un renovat entusiasme.

«Malgrat la situació de crisi —econòmica, de valors, de confiança...— que ens envolta i ens tenalla, el nostre ha de ser, també, temps d'esperança. Els nostres ensenyaments han de contribuir a donar claus per entendre el moment històric, per configurar criteris que formin homes i dones virtuoses, per consolidar actituds d'amor i de servei, per descobrir la presència de Déu, que passa i torna a passar amb desig d'acolliment i de fer estada en la nostra vida. Els mestres i professors de religió hem d'interpel·lar amb el nostre dir i fer per apropar Jesús als infants i joves. La nostra manera de fer s'ha d'impregnar d'aquest desig de ser testimonis de fe.»

Un bon seguit de propòsits professats en la jornada i recollits en el document, que en la vida quotidiana esdevenen propòsits viscuts a les aules amb els alumnes i a l'escola amb els companys. «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Custodiar l'ancià i el malalt

Aquest diumenge sisè de Pasqua l'Església celebra el Dia del Malalt, que aquest any està centrat en la paràbola del bon samarità i té com a lema les paraules de Jesús al final de la paràbola: «Tu, vés i fes el mateix» (Lc 10,37). Amb aquest motiu voldria proposar unes reflexions que valen per a tots els malalts i de manera especial per a l'ancià malalt.

Vivim en una societat que envella ràpidament. Això fa que augmentin les necessitats dels ancians, especialment quan aquestes persones viuen un procés de deteriorament. Ha crescut l'esperança mitjana de vida, encara que no sempre va acompanyada d'una adequada qualitat de vida.

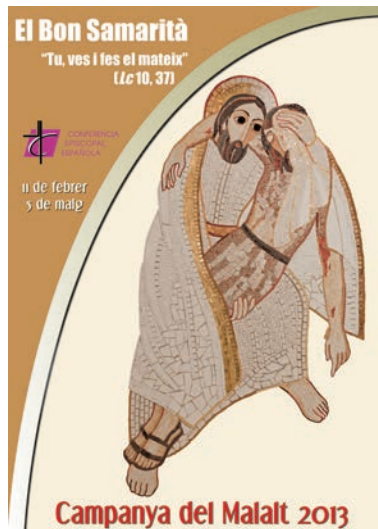
La cultura actual no afavoreix gens que l'ancià malalt sigui valorat com cal i que es tingui en compte la seva història de vida. La nostra societat, interessada per l'eficàcia, per la productivitat i per l'èxit, és fàcil que no deixi espai a qui representa el passat i es va tornant una càrrega pesada per al seu entorn. En la cultura actual, qui no té un espai definit no té identitat.

Tanmateix també hi ha realitats i signes d'esperança en la valoració i atenció als malalts en general i a les persones grans malaltes, malgrat les limitacions obligades i penoses que comporta la situació actual de crisi econòmica, amb les retallades en els recursos disponibles. Cal posar en relleu l'aportació de moltes institucions i de molts professionals que tenen cura i humanitzen la vida dels qui ho van perdent gairebé tot.

L'Església ha fet i està fent un paper considerable en aquest camp. Moltes congregacions són presents en aquest àmbit assistencial i realitzen la funció del bon samarità. També les parròquies tenen cura de l'assistència espiritual als malalts, comptant sovint amb la col·laboració desinteressada de persones que fan aquest valuós servei.

Els cristians no podem oblidar mai aquestes paraules de Jesús: «El que feu a un d'aquests petits, a mi m'ho feu». Amb motiu de la celebració del Dia del Malalt, em sembla oportú recordar unes paraules del nou Sant Pare Francesc en l'homilia de la missa d'inici del seu pontificat, que va coincidir amb la festa de Sant Josep. Prement com a punt de partença que el sant patriarca va ser el custodi de Jesús i de Maria, ens va demanar que ens esforcem a custodiar tota la creació, com se'ns diu en el llibre del Gènesi i com ens mostra sant Francesc d'Assís: és tenir respecte per totes les criatures de Déu i per l'entorn en què vivim. I sobretot ens demanà un esforç «per custodiar la gent, preocupar-se per tots, per cada un, amb amor, especialment pels nens, els ancians i els qui són més fràgils, que sovint resten a la perifèria del nostre cor».

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

» aquesta imatge parla

ENTREVISTA

ELOI ARAN

Religió a l'aula

El portal CatalunyaReligió, amb el suport de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i el patrocini de l'Editorial Casals, obre un espai d'actualitat religiosa al servei de les escoles i de la comunitat educativa. CatReligió a l'Aula (www.catalunyareligio.cat/aula) presenta recursos digitals per facilitar el tractament dels aspectes vinculats a la religió en els centres d'educació secundària. L'Eloi Aran, arquitecte i teòleg, és membre del consell de redacció de CatalunyaReligió.

Què hi trobem a CatReligió a l'Aula?

És una proposta innovadora d'aplicació de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) en la matèria de religió, un web pioner amb recursos digitals en línia relacionats amb el currículum d'educació secundària. Fins ara, aquesta era una tasca impensable o titànica per part del món editorial educatiu.

A qui s'adreça?

Principalment, a professors de religió, però també a tota la comunitat educativa i altres agents evangelitzadors, com ara catequistes o grups cristians interessats en la seva pròpia formació. L'usuari hi pot trobar indexat temàticament i en cronologia inversa tota l'actualitat religiosa catalana en clau pedagògica, esdevenint una mena de *Catecisme 2.0* que es nodreix de la realitat eclesial més propera i qualificada en el temps i l'espai.

Quins recursos presenta?

Què donaria un professor per convidar el físic David Jou a l'aula per explicar la relació ciència-fe, per disposar de cançons relacionades amb el tema del dia en clau de pregària o per tenir un recull de premsa per utilitzar a classe? Aquesta pluralitat de recursos, persones i institucions es poden trobar ara gratuïtament al web.

Oscar Bardají i Martí

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La vida és adoració i lluita

El dinamisme del Poble de Déu vers el Regne no coincideix pas amb una visió idíl·lica de la vida. En l'Apocalipsi apareix l'actitud correcta: l'adoració a Déu va acompanyada de l'acceptació franca del fet que la vida és lluita. Una lluita repetida, entregada, en la qual guanyes i perds, per arribar a guanyar finalment allò que ha estat promès per Déu: «el cel nou i la terra nova» on habita la justícia.

Què és propi de la lluita? L'esforç, l'acabar les forces..., la mort, la resurrecció; el misteri pasqual, del qual sant Joan ofereix dues petites i precioses paràboles.

La primera és el misteri del gra de blat lliurat a la terra: és fecund i dona molt de fruit. Per què? Perquè tenim en el nostre interior la força d'estimar i aquesta força es manifesta del tot quan l'entrega als altres és més intensa i es fa precisament des de la tribulació, com a superació de la tribulació i de la mateixa mort: «Si el gra de blat no mor...» Llavors, del profund de nosaltres mateixos brolla la vida per als altres. Mireu què fan les mares, els mestres, els cooperants que es creixen en la donació. El goig de Déu és la seva fortalesa. El moribund, en la seva darrera lluita, està invitat a fer l'acte de confiança i de lliurament més intens que ha fet en tota la seva vida.

La segona paràbola és la de la dona que infanta i que ja no recorda el seu dolor perquè ha portat al món una vida humana que, en definitiva, ve de Déu.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

¡Gracias, madre, por tu amor y tu sonrisa!

Un hecho: en el autobús, sube una madre. Su bebé está dentro del cochecito. Una vez acomodados, la madre se inclina y con el corazón henchido y el rostro iluminado le sonríe y le dice palabras tiernas, imperceptibles... De inmediato, el bebé responde a su madre con una amplia sonrisa, acompañada con movimientos de manos y pies. El niño está aprendiendo a sonreír y a responder al amor de su madre.

En la vida espiritual, en psicología, en pedagogía, se da mucha importancia a la sonrisa de la madre, del padre, de todos.

Utilizamos 17 músculos para ofrecer una sonrisa. Ello implica poner en marcha todo el sistema de energía en los momentos de emoción, de bienestar, de alegría, de gozo.

- Dar una sonrisa cuesta muy poco... y puede ayudar mucho.
- No empobrece a nadie... y enriquece a quien la recibe.
- Tiene una duración corta... pero sus efectos benéficos perduran.

Paul Claudel, en una de sus obras, hace decir al papa Honorio: «Hazles comprender que no tienen en el mundo otro deber que transmitir la alegría.»

¡Gracias madre por tu amor y tu sonrisa!

J. M. Alimbau

(La madre, Ed. Claret, col. «Ayuda personal»)

LA FAMÍLIA, AVUI

L'amor conjugal

Estimar és la més gran de les experiències humanes. Qui no estima o no se sent estimat difícilment es realitzarà com a persona. Ser acollit, valorat, acceptat tal com un és, ser subjecte de diàleg és la millor ofrena que hom pot rebre i oferir.

Déu va crear l'home i la dona com a lloc de trobada i amor especials. Aquesta dualitat cridada a esdevenir unitat actualitza totes les potències humanes, tant corporals —sentiments, sensacions, expressions— com espirituals —experiència d'unitat, d'ideals, de compromís. La manifestació de l'amor és una realitat complexa, que crea història, perquè no és un esdeveniment puntual. Hom creix en la mesura que es comunica i rep, en la mesura que no és un estranger o desconegut en la vida dels altres.

Avui tothom parla d'amor, de fer l'amor. Però un bon observador de la societat diu que es tracta d'un amor líquid, un amor sense consistència. Se cerca l'experiència sensible, corporal, no espiritual, una experiència que no fa història, un amor que cerca més posseir que compartir, experimentar que crear, trobar un cos més que una persona, l'experiència d'immediatesa que fonamentació de futur. Si l'amor no és donació de tota la persona no és autèntic amor. L'amor conjugal demana veritable alteritat. No inventa el sentit del cos i de l'esperit. Parteix del reconeixement del que hom és, en la recerca del que ha de ser corporalment i espiritual la plenitud i complement, la mútua donació i trobada definitiva i sense mentida. Cal descobrir què és, què comporta i com és estimar com mereix la persona. Redescobrir el veritable amor conjugal és el gran repte actual de tots.

Dr. Manuel Claret

Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 6. □ Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.
- 7. □ Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès).
- 8. □ Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. M. D. Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Miracle, Salut...
- 9. □ Dijous** [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. L'Ascensió del Senyor. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.
- 10. □ Divendres** [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.
- 11. □ Dissabte** (■ Lleida) [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. M. D. Desemparats, patrona de València; sant Anastasi, de Lleida, mr. a Badalona; sant Ponç, bisbe, patró dels herbolaris.
- 12. □ ✚ Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (litúrgia hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Lc 24,46-53]. Sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstinguieu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▮ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres dissenys, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▮ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme a la tradición de Moisés, no podían salvarse.

Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre la controversia.

Los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron entonces elegir algunos de ellos y mandarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabá y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y les entregaron esta carta:

«Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia convertidos del paganismo. Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo.

»En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

▮ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▮ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me transportó en éxtasis a un monte altísimo, y me enseñó la ciudad santa, Jerusalén, que bajaba del cielo, enviada por Dios, trayendo la gloria de Dios. Brillaba como una piedra preciosa, como jaspé traslúcido. Tenía una muralla grande y alta y doce puertas custodiadas por doce ángeles, con doce nombres grabados: los nombres de las tribus de Israel. A oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, y a occidente tres puertas. La muralla tenía doce basamentos que llevaban doce nombres: los nombres de los apóstoles del Cordero. Santuario no vi ninguno, porque es su santuario el Señor Dios todopoderoso y el Cordero. La ciudad no necesita sol ni luna que la alumbre, porque la gloria de Dios la ilumina y su lámpara es el Cordero.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no tiemble vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es más que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda sigáis creyendo.»

Jesucrist ressuscitat s'apareix als apòstols. Pintura de Duccio di Buoninsegna, Catedral de Siena (Itàlia)

COMENTARI

L'Esperit ens fa recordar i entendre Jesús

El temps pasqual segueix la seva cursa i arriba la preparació de la Pentecosta. La promesa del do de l'Esperit i l'Ascensió de Jesús com a condició per rebre aquest do promès anticipen i preparen la festa de l'Esperit Sant.

L'evangeli d'avui és un fragment del llarg discurs de comiat de Jesús abans de la seva passió. La primera frase empalma amb l'evangeli de diumenge passat, en què Jesús ens donava el manament nou de l'amor mutu. Ara l'amor va adreçat a Jesús: «Qui m'estima farà cas del que jo dic». Dèiem que en la tradició bíblica, l'amor no és un sentiment, sinó un compromís. I així,

estimar Jesús vol dir comprometre's per ell, adherir-se a la seva persona i al seu ensenyament i seguir-lo en la vida de cada dia. Per això ens diu Jesús que qui l'estima farà cas del que ell ens diu. L'amor cristià s'expressa en les obres de cada dia, no en les paraules.

El manament de l'amor ens introdueix dins de la vida trinitària: estimem Jesús, que és el Fill, i per això el Pare ens estima i ve a viure amb nosaltres, i ens enviarà l'Esperit Sant, el Defensor, que ens farà recordar i entendre tot el que Jesús ens ha ensenyat.

La pau que ens deixa Jesús n'és la conseqüència. No és la pau del món, la d'absència de conflictes. És la pau que només Déu pot proveir: la que asserena el cor de la persona i de la humanitat, perquè ens fa re-

posar confiadament enmig dels avalots i les persecucions del món.

Jesús se'n va, però no ens deixa. Resta en l'Esperit que ens promet, en la pau que ens deixa i en l'amor que ens mana. Tanmateix ja no continuarà la seva presència humana entre nosaltres. Se'n va al Pare, d'on ha vingut. Marxa per tornar quan serà el moment final de la recollida dels fruits de la seva sembra. A l'eucaristia trobem els signes de la presència del Ressuscitat entre nosaltres: la comunitat aplegada, la Paraula escoltada, la pau donada, el pa i el vi beneïts, transformats per la força de l'Esperit Sant promès, l'alegria retrobada. Nosaltres que ho veiem, hi creiem!

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Presentació llibre Josep Otón. Dimarts 8 de maig (19.30 h), a la Fundació CatDem (c/ Casp, 80), presentació del llibre *El reencantament postmodern*, amb la participació de: Brahim Yaabed, de la Fundació CatDem i els periodistes: Oriol Domingo, Anna Figuera, Jordi López Camps, Miriam Díez i l'autor.

Equips de la Mare de Déu dels sectors A-L, C i E-G de Barcelona. «Aprentent a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel». Dimarts 8 de maig (18-19 h), a la parròquia Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmes, 78). Informació: t. 934 675 551 (dt. i dj. 10-13 h).

Grups d'Oració i Amistat. Escola de pregària, els dimarts 7, 14 i 21 de maig (19 h); conferència i missa a continuació. Direcció: P. Joaquim Petit, L.C, al Centre GOA (c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a, t. 932 181 005).

Adoració nocturna a la Sagrada Família. Dijous 9 de maig, a la cripta, de 20.15 (missa) fins a 23

DUES INICIATIVES DE L'ESGLÉSIA

1. Les veus de l'Església en temps de crisi

Dues sessions de la Fundació Joan Maragall i Càritas Diocesana sobre les conseqüències de la crisi econòmica i sobre el que diu la doctrina social de l'Església per analitzar les causes i proposar actuacions.

Dies: 7 i 8 de maig, de 7 a 9 del vespre, a l'auditori de la Facultat de Comunicació Blanquerna (c/ Valldonzella, 12). El dia 7 intervindran: Mons. Sebastià Taltavull, Josep M. Carbonell, Carme Trilla i com a ponents Josep Oliver (UAB) i Sebastià Sarasa (UPF). El dia 8, el cardenal Renato R. Martino (expresident del P.C. Justícia i Pau), i Michel Camdessus (exdirector del Fons Monetari Internacional). Moderador: Joan Rigol. Cloenda pel cardenal Martínez Sistach. Entrada lliure prèvia inscripció: www.fundaciojoanmaragall.org, t. 934 880 888.

2. Curs bàsic de Pastoral de la Salut

Quatre sessions, de les 4 a les 7 del vespre, els dies 7, 14, 21 i 28 de maig. Organitza: Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS). Obert a preveres, diaques, religiosos, religioses, laics i laiques que treballin en la pastoral de la salut. Ponents: Mons. Francesc Pardo, Alfons Gea, Joan Baburés, Joan Bajo, Xavier Morlans i Sebastià Aupí. Lloc: Centre de la Caixa del Palau Macaia (pg. Sant Joan, 108). Inscripcions: Secretaria Pastoral de la Salut, t. 933 171 597 i psalut@arqbcn.cat.

h. Hi haurà confessors. Inscripció torns: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com.

Concert d'orgue i cant coral a les Corts. Pquia. Santa Maria del Remei (pl. Concòrdia 1), dia 12 de maig (18 h), amb Francesc Pi, orgue, i el Cor Juvenil del Conservatori de Badalona.

BREUS

Premi Joan Maragall: bases 2014. La Fundació Joan Maragall convoca el XXIV Premi que porta el nom de la fundació. La dotació és de

6.000 euros, per a obres d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. Se'n poden demanar les bases a la seu de la Fundació: c/ València 244, 2n, 08007 Barcelona, t. 934 880 888. Fins al 10 de setembre de 2014.

PUBLICACIONS

El kerigma. A les barraques amb els pobres. Es publica en català aquest llibre de Kiko Argüello, fundador del Camí Neocatecumenal, present actualment a 101 països dels cinc continents. Presentació del cardenal Antonio Ca-

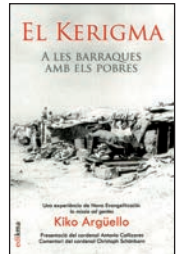
ANY DE LA FE

ñizares i comentar del cardenal Christoph Schönborn, arquebisbe de Viena. En venda a les principals llibreries. Editat per Edikma, 142 pàgs. (c/ Major 25, 08811 Canyelles, Barcelona). Per a més informació: t. 605 272 686 i www.edikma.com.

Per comprendre el Vaticà II.

Quatern de PASTORAL Concili Vaticà II: edició i doctrina. Lectura pastoral en el cinquantè aniversari. un volum en dos números (el 227 i el 228, de juliol-desembre de 2012). És un volum de 240 pàgs. amb motiu dels 50 anys del Concili, amb col·laboradors que comenten cada un dels documents d'aquest Concili. Una veritable guia per comprendre el Vaticà II. Adreça: pl. St. Felip Neri 5, 08002 Barcelona, t. 933 174 858.

PALABRA Y VIDA

Custodiar al anciano y al enfermo

En este domingo sexto de Pascua la Iglesia celebra el Día del Enfermo, que este año está centrado en la parábola del *buen samaritano* y tiene como lema las palabras de Jesús al final de la parábola: «Vete y haz tú lo mismo». Con este motivo, deseo proponer unas reflexiones que son válidas para todo enfermo y de manera especial para el anciano enfermo.

Vivimos en una sociedad que envejece rápidamente. Esto provoca un aumento de las necesidades de los ancianos, especialmente cuando estas personas viven un proceso de deterioro. Ha aumentado la esperanza media de vida, aunque no siempre va acompañada de una adecuada calidad de vida.

La cultura actual no favorece que el anciano enfermo sea valorado como tal y que se tenga en cuenta su historia vital. Fácilmente nuestra sociedad, interesada por la eficacia, por la productividad y por el éxito, no deja espacio a quienes representan el pasado y se van convirtiendo en una carga pesada para

su entorno. En la cultura actual, quien no tiene un espacio definido no tiene identidad.

Sin embargo, también hay realidades y signos de esperanza en la valoración y en la atención a los enfermos en general y a los ancianos enfermos, a pesar de las limitaciones obligadas y penosas que comporta la situación actual de crisis económica con los recortes en los recursos disponibles. Hay que destacar la aportación de muchas instituciones y de muchos profesionales que cuidan y hacen más humana la vida de aquellas personas que lo van perdiendo casi todo.

La Iglesia ha hecho y sigue haciendo un papel considerable en este campo. Muchas congregaciones están presentes en este ámbito asistencial y realizan en él la función del buen samaritano. También las parroquias se hacen cargo de la asistencia espiritual a los enfermos, contando a menudo con la colaboración desinteresada de personas que hacen este valioso servicio.

Los cristianos no podemos olvidar nunca estas palabras de Jesús: «Todo lo que hacéis

a uno de estos mis pequeños hermanos, a mí me lo hacéis». Con motivo de la celebración del Día del Enfermo, me parece que es oportuno recordar unas palabras del nuevo papa Francisco en la homilía de la misa del comienzo de su pontificado, que coincidió con la fiesta de San José. Tomando como punto de partida el hecho de que el santo patriarca fue el custodio de Jesús y de María, el Papa nos pidió que nos esforcemos en custodiar toda la creación, como se nos dice en el libro del Génesis y como nos muestra san Francisco de Asís: tener una actitud de respeto hacia todas las criaturas de Dios y también del entorno en que vivimos. Y sobre todo nos pidió un esfuerzo «para custodiar a las personas, para preocuparse por todos y por cada uno, con amor, y de manera especial por los niños, los ancianos y los que son más frágiles, que con frecuencia quedan relegados a la periferia de nuestro corazón».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia